

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลืมทุกสิ่งที่คุณศึกษาเล่าเรียนมาจนถึงตอนนี้ การตายขณะที่มีชีวิตอยู่ หมายถึง การลืมทุกสิ่ง เลิกจดจำสิ่งใดในอดีต
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่คุณที่ยังไม่ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์?
- คำตอบ:** พวกเขาเฝ้าแต่โต้เถียงแม่แต่กับพ่อ พวกเขาเฝ้าแต่ให้ตัวอย่างเช่นจากคัมภีร์ต่างๆ ผู้ที่ตายอย่างสมบูรณ์พูดว่า: เพียงสิ่งที่บาบาพูดเท่านั้นคือสัจจะ สิ่งที่เราได้รับฟังมาเป็นเวลาครึ่งวงจรถือเป็นสิ่งผิด ด้วยเหตุนี้ที่เราจะต้องไม่ปล่อยให้สิ่งเหล่านั้นปรากฏออกมาจากปากของเรา พ่อพูดว่า: ห้ามรับฟังสิ่งที่เลวร้าย...
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าเมื่อลูกทำให้ผู้คนนั่งลงในความเงียบสงบ ซึ่งมีการให้คำว่า “เนชชา” (การทำสมาธิเป็นพิเศษ) ลูกเป็นคนดำเนินการฝึกนี้ ขณะนี้พ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตว่า ผู้ที่ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่พูดว่า “เราได้อายุขณะที่มีชีวิตแล้ว” ตัวอย่างเช่น เมื่อมนุษย์ตาย เขาก็ลืมทุกสิ่ง เพียงสันสกฤตเท่านั้นที่คงอยู่ ขณะนี้เราเป็นของพ่อ ลูกตายจากโลกนี้แล้ว พ่อพูดว่า: ลูกมีสันสกฤตของความเลื่อมใสศรัทธา ขณะนี้สันสกฤตเหล่านั้นกำลังเปลี่ยนแปลง ดังนั้นลูกตายในขณะที่มีชีวิต เมื่อมนุษย์ตายพวกเขาก็ลืมทุกสิ่งที่คุณได้ศึกษาเล่าเรียน แล้วพวกเขาก็ต้องศึกษาเล่าเรียนอีกครั้งในชาติเกิดต่อไป ผู้เป็นพ่อกำลังว่า: จงลืมสิ่งใดก็ตามที่คุณได้ศึกษาเล่าเรียนมา ลูกได้กลายเป็นของพ่อใช่ไหม? พ่อบอกสิ่งใหม่แก่ลูก ดังนั้น ขณะนี้จงลืมพระเวทย์ คัมภีร์กรันท์ การสวดมนต์ การมีสมาธิอย่างเข้มข้น ฯลฯ จงลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าว: เลิกรับฟังสิ่งที่เลวร้าย, เลิกมองดูสิ่งที่เลวร้าย! สิ่งนี้ใช้กับลูกๆ บางคนที่คุณศึกษา คัมภีร์มากมายและไม่ได้ตายอย่างสมบูรณ์ก็จะเฝ้าแต่โต้เถียงอย่างไรประโยชน์ เมื่อตายแล้วลูกก็จะไม่มีวันโต้แย้ง ลูกก็จะพูดว่า: เพียงสิ่งที่พ่อพูดเท่านั้นคือสัจจะ เหตุใดสิ่งอื่นจึงควรปรากฏออกมาจากปากของลูก? พ่อพูดว่า: ห้ามนำสิ่งนี้เข้าไปในปากของลูกเลย เลิกได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! พ่อได้ให้หนทาง: ห้ามได้รับฟังสิ่งใดอื่นใด! บอกพวกเขา: เวลานี้เราคือลูกของมหาสมุทรแห่งความรู้ เหตุใดเราจึงควรจดจำความเลื่อมใสศรัทธา? เราจดจำพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: จงลืมหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายประเด็นที่ง่ายตาย: ถ้าลูกจดจำพ่อผู้เป็นเมล็ด ทั้งต้นไม้อาจเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน สิ่งหลักที่ลูกมีนั่นคือกิตะ เพียงในกิตะเท่านั้นที่มีคำอธิบายของพระเจ้า เวลขณะนี้สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่ เราให้ความเอาใจใส่กับสิ่งใหม่ๆ มากกว่าเสมอ สิ่งนี้คือสิ่งที่ง่ายมาก สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การจดจำระลึกถึง ลูกต้องได้รับการบอกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: มานมานะบาป! จดจำผู้เป็นพ่อ! นี่คือการเตือนที่ลึกซึ้งมาก เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่อุปสรรคเกิดขึ้น มีลูกๆ มากมายที่ไม่จดจำบาบาแม้กระทั่งสองนาทีก่อนที่แม่แต่หลังจากที่เป็นของพ่อ พวกเขาไม่ทำสิ่งที่ดีและพวกเขาไม่แม้แต่จะมีการจดจำระลึกถึง พวกเขาเฝ้าแต่ทำการกระทำที่เต็มไปด้วยบาป สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าเป็นการไม่ใส่ใจต่อหนทางของพ่อ พวกเขาไม่สามารถที่จะศึกษาเล่าเรียน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้รับผลกำไร นั่น ลูกได้รับผลกำไรจากการศึกษาเล่าเรียนทางร่างกาย การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ สิ่งนั้นเป็นไปเพื่อการทำมาหาเลี้ยงชีพของร่างกาย และนั่นก็เป็นเวลาสั้นๆ เช่นกัน บางคนตายขณะที่พวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียน และพวกเขาจึงไม่ได้นำการศึกษาไปกับพวกเขา พวกเขาต้องใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้งและเริ่มศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่ต้นอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม ที่นี้ ไม่ว่าลูกจะเรียนอะไรลูกจะนำสิ่งนั้นไปกับลูก เนื่องจากลูกได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป ที่เหลือทั้งหมดแน่นอน คือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งประเภทใดอยู่ที่นั่น พ่อทางจิตนั่งที่นี้และให้ความรู้แก่ลูกๆ จิตวิญญาณเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่พ่อผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุดได้มาและให้ความรู้แก่ลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณซึ่งทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก สวรรค์ไม่คงอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ขณะนี้ลูกกลายเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า มายาทำให้ลูกเป็นลูกกำพร้า , ผู้ที่ไม่มีพ่อแม่ พวกเขาเริ่มต่อสู้กับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ถ้าพวกเขาไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาเป็นลูกกำพร้า ถ้าลูกกลายเป็นลูกกำพร้า แน่แน่นอนว่าลูกจะทำกรรมที่เป็นบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: เมื่อลูกเป็นของพ่อ ห้ามประณามพ่อ จงก้าวหน้าไปด้วยความรักอย่างมาก เลิกพูดสิ่งที่ผิดๆ พ่อต้องยกระดับพวกอะฮาลียา (Ahaliyas) , หญิงสาวพื้นเมืองและคนหลังค่อม ได้มีการเขียนไว้ว่าราม (พระเจ้า) กินผลเบอร์รี่ของหญิงสาวพื้นเมือง เวลานี้ท่านจะกินอาหารของเธอจริงๆ เช่นนั้นหรือ? เมื่อเธอกลายเป็นบราห์มินจากชาวพื้นเมือง แล้วเหตุใดท่านจึงไม่กินแล้ว? เหตุนี้เองบราห์มาโบเงินจึงได้รับการยกย่อง ถึงอย่างไร ซึ่พบบากี้จะไม่ได้รับประทานอยู่แล้ว ท่านคืออะโบกตา (ผู้ที่อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์ใดต่างๆ) อย่างไรก็ตาม พาหนะนี้ที่กิน ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องโต้เถียงกับใคร ลูกควรอยู่ในด้านที่

ปลอดภัยเสมอ พูดเพียงสองสามคำว่า: ชีพบาบาพูด ชีพบาบาเท่านั้นที่ได้รับการเรียกว่า รูตรา เบลวไฟของการทำลายล้าง ปรากฏออกมาจากไฟบูชายัญของความรู้ของรูตรา ดังนั้นท่านคือพระเจ้ารูตรา กฎณะจะไม่ได้รับการเรียกว่ารูตรา ศรีกฎณะไม่ได้ทำให้การทำลายล้างเกิดขึ้น เพียงพอเท่านั้นที่ทำให้การสร้าง การบำรุงรักษาและการทำลายล้างเกิดขึ้นได้ พอไม่ได้ทำอะไรด้วยตัวท่าน ไม่เช่นนั้นแล้วท่านก็จะถูกตำหนิ ท่านคือคาร์นคาราวันฮาร์ พอพูดว่า: พอไม่ได้บอกใครให้ทำลายทุกสิ่ง ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ช่างก้าได้ทำอะไรหรือ? ไม่ได้ทำอะไรเลย! มีเพียงอนุสรณ์แห่งการทำลายล้างเกิดขึ้นด้วยช่างก้า พวกเขาทำให้เกิดการทำลายล้างด้วยตัวพวกเขาเอง ละครนี้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าได้รับการอธิบาย ทุกคนได้ลืมพ่อผู้สร้าง พวกเขาพูดว่า: “พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้สร้าง” แต่พวกเขาไม่รู้จักท่านเลย พวกเขาเชื่อว่าท่านสร้างโลก พอพูดว่า: พอไม่ได้สร้างโลก พอเปลี่ยนแปลงโลก พอเปลี่ยนยุคเหล็กให้กลายเป็นยุคทอง พอมาในยุคบรรจบพบกันที่ได้รับการจดจำ “ยุคที่เป็นสิริมงคลสูงสุด” พระเจ้าคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านนำคุณประโยชน์มาให้แก่ทุกคน แต่ท่านนำคุณประโยชน์อะไรและอย่างไรนั้นไม่มีใครรู้ ในภาษาอังกฤษพวกเขาเรียกท่านว่า “ผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่า: หลังจากความเลื่อมใสศรัทธา พวกท่านก็จะได้พบกับพระเจ้า พวกท่านจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนได้ ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดพระเจ้าดวงวิญญาณสูงสุดจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน? ไม่มีใครรู้จักพ่อ พวกเขาเป็นลูกกำพร้า สติปัญญาของพวกเขาไม่มีความรักสำหรับพ่อ เวลานี้พอจะสามารถทำอะไรได้? พ่อเองคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า วันเกิดของท่าน , ชีพแจนตีซึ่งมีการเฉลิมฉลองในบารัต พอพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ผลแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อมาในบารัตเท่านั้น เพื่อที่จะมาพ่อจำเป็นต้องใช้ร่างกายอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้นผ่านแรงบันดาลใจ พ่อเข้ามาในผู้นี้และให้ความรู้แก่ลูกผ่านปากของผู้นี้ ไม่ใช่เรื่องของปากแก้ว ที่นี้ เป็นเรื่องของปากนี้ ปากของมนุษย์เป็นสิ่งที่ต้องการ ไม่ใช่ปากของสัตว์ สติปัญญาของพวกเขาไม่แม้แต่ทำงานมากขนาดนี้ ในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาแสดงบัคกีราช (พาหนะที่โชคคิด) ไม่มีใครรู้อะไรว่าท่านมาเมื่อใดหรือท่านมาอย่างไร ดังนั้น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกได้ตายไปแล้ว ดังนั้นจงลืมหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสมบูรณ์ พระเจ้าชีวาพูด: จงจดจำพ่อ! แล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ พ่อจะพาทุกคนกลับไป ให้สาสน์แก่ทุกบ้าน พอพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ การทำลายล้างเพียงแค่อยู่เบื้องหน้า ลูกเรียกหาด้วยเช่นกันว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ บริสุทธิ์! ก่อตั้งอาณาจักรของรามและปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวัน ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามเพื่อตัวลูกเอง พอพูดว่า: พ่อมาและปลดปล่อยทุกคน ทุกคนอยู่ในกรงขังของราวัน , กิเลสทั้งห้า พ่อนำมาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน พ่อได้รับการเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข อาณาจักรของรามจะอยู่ในโลกใหม่ ขณะนี้สติปัญญาของลูกพันดาวาสนั้นมีความรัก สติปัญญาของบางคนก็กลับมา มีความรักในทันที ความรักของบางคนเชื่อมโยงอย่างซ้ำๆ บางคนเพียงแค่ว่า: เราอุทิศทุกสิ่งแก่พ่อ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่เหลืออยู่ ผู้ค้ำจุนของทุกคน คือ พระเจ้าผู้เดียวอย่างแน่นอน นี่คือนี่ที่ง่ายที่สุด จงจดจำพ่อและจดจำวงจรแล้วลูกจะกลายเป็นราชาและราชินีผู้ปกครองโลก (จักรวะวาที) นี่คือนี่โรงเรียนสำหรับการกลายเป็นนายของสวรรค์ เหตุนี้เองชื่อให้ชื่อราชาจักรวะวาที ด้วยการล่วงรู้วงจร ลูกก็กลายเป็นจักรวะวาที

พ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ มิฉะนั้น ลูกไม่ต้องถกเถียงเกี่ยวกับอะไร เพียงแต่พูดว่า: ลืมทุกสิ่งของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พอพูดว่า: จดจำพ่อเท่านั้น นี่คือนี่สิ่งหลัก ผู้ที่เป็นผู้เพียรพยายามอย่างรวดเร็วก็จะหมกหมุ่นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนอย่างมาก ผู้ที่มีความเอาใจใส่ในการศึกษาเล่าเรียนก็ตื่นในแต่เช้าตรู่เพื่อศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็ตื่นในตอนเช้าด้วยเช่นกัน พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้ามาก เมื่อมีคนจะตัดศีรษะของพวกเขา พวกเขาได้รับนิมิต ที่นี้ บาบาพูดว่า: นิมิตนั้นเป็นอันตราย ด้วยการจมอยู่ในการมีนิมิต ความรู้และโยคะก็จะหยุดลง เวลาจะสูญเปล่า ด้วยเหตุนี้ลูกไม่ควรจะมีความใส่ใจใดๆ เลยในการเข้าฌาน เป็นโรคภัยอย่างมากที่ทำให้มายาเข้ามาด้วยเช่นกัน เช่นที่ในช่วงเวลาของสงคราม เมื่อข่าวกำลังถูกออกอากาศ อีกฝ่ายหนึ่งก็ทำให้เกิดคลื่นรบกวนอย่างมากจนไม่มีใครสามารถได้ยิน ในทำนองเดียวกัน มายาก็ทำให้เกิดอุปสรรคต่อเบื้องหน้าผู้คนมากมายเช่นกัน เธอไม่ปล่อยให้ลูกจดจำพ่อ เป็นที่เข้าใจได้ว่ามีอุปสรรคในโชคชะตาของใครบางคน ตรวจสอบดูว่ามายาเข้ามาหรือไม่ และพวกเขาพูดสิ่งใดที่เป็นการต่อต้านกฎหรือไม่ ไม่เช่นนั้นแล้ว บาบาจะขจัดตำแหน่งของพวกเขาออกไปอย่างรวดเร็ว มนุษย์มากมายพูดว่า: ถ้าฉันจะได้รับนิมิต ฉันจะให้ความมั่งคั่ง ทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ ทั้งหมดนี้แก่ท่าน บาบาพูดว่า: เก็บทั้งหมดนั้นไว้กับตนเอง! พระเจ้าต้องการอะไรจากเงินของลูก? พ่อรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีในโลกนี้ทั้งหมดจะถูกเผาให้เป็นเถ้าถ่าน บาบาจะทำอะไรได้? ผ่านบาบา ทะเลสาบจึงถูกสร้างขึ้นที่ละหยด ทำตามหนทางของพ่อ! เปิดโรงพยาบาลและมหาวิทยาลัยที่ผู้คนสามารถมา

และกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องนั่งบนที่ดินสามตารางฟุตและทำให้มนุษย์ธรรมดากลายเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถหาแม้กระทั่งผู้มีที่ดินสามตารางฟุตได้ พ่อพูดว่า: พ่อจะอธิบายสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา บาบามาไม่ได้ประณามใคร การละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นแล้ว สิ่งนี้เป็นการบอกว่าจะอธิบายแก่ลูกเท่านั้น อย่างไรก็ตาม มันยังคงเป็นการละเล่น ไม่มีใครสามารถประณามการละเล่นได้ พ่อพูดถึงพระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้ ดังนั้นพวกเขาจึงไปที่พระจันทร์และทำงานวิจัย มีอาณาจักรที่นั่นหรือไม่? ชาวญี่ปุ่นเชื่อในพระอาทิตย์ พ่อพูดถึงสุริยะวงค์ แล้วผู้คนที่นั่งลงและกราบไหว้บูชาพระอาทิตย์ พวกเขาถวายน้ำให้แก่พระอาทิตย์ ดังนั้นบาบาได้อธิบายแก่ลูกๆ: อย่าได้ถกเถียงเกี่ยวกับสิ่งใดมากเกินไป บอกพวกเขาสิ่งเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ขณะนี้ทุกคนในอาณาจักรของราวันที่ไม่บริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่เชื่อว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ให้มีดินแดนแห่งความสงบในดวงตาข้างหนึ่งและดินแดนแห่งความสุขในดวงตาอีกข้างหนึ่ง ลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ลูกคือประชากรที่มีชีวิต แม้แต่ในนิทรรศการก็ยังคงเก็บชื่อ “บาร์ต,ประชากร” ไว้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจ เวลานั้นลูกคือประชากร ที่ทำเรือ,ประชากรจะแสดงหนทางให้แก่เรือ ลูกก็แสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคนเช่นกัน เมื่อผู้คนที่นิทรรศการ จงบอกพวกเขาด้วยความรักอย่างมากว่า: พระเจ้า ผู้เป็นพ่อของทุกคน คือ ผู้เดียว พระเจ้าผู้เป็นพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: จดจำพ่อ! แนนอนว่าท่านจะพูดสิ่งนั้นด้วยปาก การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา ดังนั้น เราทั้งหมด คือ

บราห์มากุมารและกุมารี สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา แม้แต่พราห์มเหล่านั้นก็ยังร้องเพลงสรรเสริญ ลูกๆ บราห์มิน: ขอคารวะต่อเทพ , บราห์มิน ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด คือ พ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะที่สูงที่สุดแก่ลูกที่ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีใครสามารถแย่งชิงอาณาจักรไปจากลูกได้ มันเป็นอาณาจักรของบาร์ตทั่วโลก มีการสรรเสริญบาร์ตเป็นอย่างมาก ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรนี้ตามศรีมัท อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างรวดเร็ว ให้ความเอาใจใส่ในการศึกษาเล่าเรียน ตั้งแต่เข้าเตารูและศึกษาการศึกษาเล่าเรียนนี้ เลิกมีความอยากความปรารถนาที่จะได้รับนิมิต เวลาจะสูญเสียไปกับสิ่งนั้น
2. จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข จงลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ห้ามโต้เถียงกับใคร แสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตด้วยความรัก

พร: ขอให้ลูกสำรวจตรวจสอบตนเองและอยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความสุขด้วยความรักอย่างสม่ำเสมอ
มีคำกล่าวไว้ว่า: ผู้ที่สำรวจตรวจสอบตนเองจะมีความสุขอยู่เสมอ ลูกที่ได้รับพรของการสำรวจตรวจสอบตนเองอย่างสม่ำเสมอจะอยู่อย่างหลอมรวมด้วยความรักในมหาสมุทรแห่งความสุขเช่นเดียวกับพ่อ ลูกๆ ของผู้ประทานความสุขก็กลายเป็นผู้ประทานความสุขเช่นกัน พวกเขาแจกจ่ายสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขให้แก่ทุกดวงวิญญาณ ดังนั้นขณะนี้ จงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและเป็นเคาท์ที่สมบูรณ์แบบที่ไม่ว่าผู้คนจะมหาลูกด้วยความรู้สึกใดก็ตาม ความตั้งใจของพวกเขาจะได้รับเพิ่มเติมเมื่อพวกเขาจากไป เช่นที่ไม่มียิ่งใดขาดหายไปในการสมบัตินี้ของพ่อ ดังนั้นลูกต้องกลับมาเปี่ยมล้นเหมือนพ่อ

คติพจน์: จงรักษาความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณของลูกไว้ และลูกจะไม่มีความรู้สึกลูกดูหมิ่นอีกต่อไป

*** โอม ชานติ ***

มีความรักในความสันโดษและซึมซับความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิ

ให้พยายามรักษาตัวลูกเองให้อยู่ใต้ดินเสมอ นั่นคือ ให้พยายามอยู่อย่างสำรวจตนเสมอ กิจกรรมทั้งหมดสามารถทำได้ดินได้ ซึ่งหมายความว่า ลูกสามารถจะทำทุกสิ่งในขณะที่อยู่อย่างสำรวจตน ด้วยการทำกิจกรรมของลูกในการสำรวจตน ลูก

จะได้รับการปกป้องจากอุปสรรคใดๆ คุณสามารถประหยัดเวลาและความคิดด้วยเช่นกัน อยู่ในสันโดษและพร้อมกันกับ
สิ่งนั้น ให้มีธรรมชาติที่สนุกสนานมากตามนั้นด้วยเช่นกัน